

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA

SE VEN A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

LA PAU.

¡Bèn vinguda sigas!

LA PAU DE CATALUNYA.

A la pau conseguida consagra LA CAMPANA DE GRACIA lo present número, concert de batalladas y de repichs.

Al estendre la vista desde 'l cim de nostre campanar, desde ahont dias endarrera tocávam á somaten pléns de dalé, y al veure que 'ls trens xiulan y gojosos se llansan á recorre son camí, sense por de véure's interromputs en sa civilisadora carrera, francament, sentim un moviment de alegría que casi bè arriba á fernes esborrar lo dol que 'ns produheixen altras ideas menos sonrosadas.

Sembla que en tals dias com los actuals no t'è d'haverhi mes que satisfacció y riallas, no pot haverhi mes que gatzara y festa, no hi cab res mes qu'expansió y ventura.

Pero no hi hauria llum sino hi hagués sombra; no hi hauria goig, sino coneguessem la pena, pera apreciarlo degudament: lo lley dels constracts es la lley de l'existencia. ¡Pobre humanitat, si arribés á ser monótonament felís ó monótonament desgraciada!

Per xó avuy, convalecents de una guerra implacable y desastrosa, que ha durat tres anys y mitj; tres anys y mitj pléns de desventuras, de sanch y de ruinas; en mitj de la satisfacció que 'ns produheix la cura, sentim encare las punxadas del dolor que l'enfermetat nos causava.

Expliquémnos.

Es, sens dupte, un goig inmens veure un país martiritzat recobrar aparentment son estat normal, obrirse de nou lo treball y 'l tráfech, l'industria y l'activitat humana treure florida, perdre las mares y las esposas aquell estat de contínua palpitació que 'ls feya teme per la vida de sos fills y esposos, ab l'ánima sempre suspesa de un cabell: es una alegría inmensa poder recorre novament de cap á cap totas las comarcas d'aquesta Catalunya tant volguda y estimada, sense exposició de cap mena, respirant á amples pulmons l'aire pur de la llibertat, y veure per tot arréu com van cicatrisantse las cruels feridas, que alguns fills indignes del país que trepitjavan, se complaqueren en obrir sobre son cos, ab una sanya que no conegué trévas ni descans.

Pero aquest quadro brillant de renaixement, de reconstitució, de nova vida ¿pot fernes olvidar aquells llarchs é interminables dias de martiris, de sufriments y vilipendi?

De cap manera: la sombra aprop de la llum: la pena al costat del goig: ¡veus aquí la lley de la existencia!

Nosaltres lo dia de la pau, es quan mes nos recordém dels qui moriren en la guerra, mártirs de una idea santa, ó arrancats tal volta del seno de sas familias pera ser inmolats com inocentas víctimas en las aborribles aras del vil absolutisme.

Lo dia de las lluminarias per haverse obtinut la pau tant desitjada, ab major fulgor que 'l de las atxas y 'l del gás brillaren en nostra memoria aquella heróica vila de Tortellá cremant pèls quatre cayres, mentres un grapat de valents la defensavan, tancats al campanar: l'iglesia de Cardedéu ahont los pretenguts defensors de la religió sastituhiren l'incens ab lo fum del sofre y del petróleo, per asfixiar als brans voluntaris que preferiren la mort á la vergonya; la vila del Vendrell passada á sanch y á foch, la vila de Igualada cayent desangrada entre mitj de la fumera del incendi, la de Ripoll, que fou lo primer punt ahont ensejaren lo petróleo com á element de destrucció, la de Berga, la de Granollers y cent altres que sufriren las asquerosas trepitjadas del mónstruo de la guerra, que ab lo foch als ulls, y punyals per garras, sembrá per tot arréu durant tres anys y mitj la ruina y la ignominia.

Y mentres se cantava 'l «Te-Deum,» no rersonava en nostras orellas aquell cant religiós de festa, sino un cant funenari, y apareixian per davant de nostra vista las víctimas

de las hecatombes de Ripoll, de Berga, de Llayers, los mártirs de Cardedéu, l'impávit Cabrinety, lo desgraciad Maturana, l'infelís Arteta, jefe d'estació de Olesa y l'arcalde de Calders, seguits de un aixám de mártirs y de víctimas, membres útils, arrancats bárbarament del cos social, pera no tornars 'hi á veure may mes units, may mes ab vida, may mes saborejant los hermosos fruits de la existencia.

No acabariam may, si deguessem enumerar lo cúmul de tristas impresions que en aquest moment nos dominan, que en lo moment d'alcanzarse la pau nos dominaren.

¡Ah! No som amichs de la venjansa, no som amichs de anegar ab un mar de sanch un mar de llágrimas de dol y amargura, ni de cebarnos cruelment en la persona del vensut.

Pero tampoch he som de que la conveniencia momentánea predomini sobre la justicia qu'es eterna: no ho som de que quedin impunes certs crims y maldats, que als ulls de tot lo mon han assimilat Espanya á una terra de salvatjes.

Si 'ns trobessem ab llibertat de discutir actes de autoritats superiors, seriam mes explicit: avuy tenim de contentarnos dihent que una llaga gangrenosa s'ha d'extirpar, per mes que siga necessaria la cauterisació y altres remeys heroichs, puig no basta que desaparegui de la superficie, pera quedarnos segurs de que no treballa per dintre mes activament que avants.

No 'ns mou á presentar aquesta observació lo desitj de criticar á ningú per lo que s'haja fet ni deixat de fer, sino l'aspiració pura y honrada á que may mes se veja la nostra patria convertida en una caverna de fieras, associada per l'huracá del crim.

LA REDACCIÓ.

Vostés dirán qu'hém tardat en solemnizar la pau.

Pero senyors, reflexionin una cosa:

Mes ván tardar los carlins en acabar la guerra.

Y després, que ab aquestas ordres que ha donat lo Terso de que aquí á Catalunya tornin á aixecarse, francament no 'ns arribava la samarreta al cos.

¡Oh! y no's cregan: son capassos d'aixecarse y tot!

Deixinse de un carlí que 'l dia avants s'ha ficat al llit y que comensa á tenir ganas d'es-morsar!

Naturalment: s'aixeca.

En la primera batallada del número passat, ocupantnos de un discurs de'n Corrons, citavam als veteranos de una manera tal, que per forsa havian de venirnos á veure, y efectivament hi han vingut.

No en comissió, y si de un á un, no dos, sino varios, nos han fet saber que deploran que mentres los mes recorrian de dia y de nit las montanyas immediatas, cumplint ab lo seu deber, mentres, per exemple 'l capitá de la 4.ª companyia Joaquim Castells agafava un carlí en Vallvidrera, n'hi hagués d'altres, com lo eternament célebre Corrons, que s'estessin á Horta, improvisant discursos entre trago y trago y arrossagant per sota la taula l'honra d'aquell cos, per tants conceptes respectable.

No seria mal que'l comandant del batalló contestés al remittit publicat en l'Imprenta, cridant á comptes al orador de los ulleras, per veure si fent una xefla 's cumpleix la consigna en dias de gran perill.

Are que la pau sembla un fet, seria hora de que las autoritats reflexionessin que hi ha

molta gent que distan molt d'estar en paus.

Uns al darrera de la guerra han perdut las sévas propietats.

Altres han perdut individuos de la séva familia.

Altres, de la prosperitat han caygut en la miseria mes espantosa.

Molts son los que 'n van coixos.

Una pregunta donchs: ¿No hi ha propietats de carlistas embargadas? ¿No donan rédits aquestas propietats?

Apa donchs: ja que 'ls causadors de tantas desdixas no han pagat ab dinadas que paguin ab diners.

Una nova proclama del Terso:

«Voluntaris: Vos dirigeixo la paraula ab intensa alegría.»

¡Oh, si! Es molt alegre: un hom se reventa de riure!

«Ja estém en vigílias de las grans batallas.»

Apartéu las criaturas.

«Los nostres enemichs no coneixen la nostra forsa.»

Y com l'han de coneixe, si encare no ha arribat l'hora de que tiréu un carro?

«Lo dos de Maig vaig presentarme á vosaltres ab 18 homes no mes, y aquestos armats de bastons.»

¡Quina llástima que no 'ls vingúes l'idea de mesurártelas!

«Y per totas parts vos ha seguit la fortuna com una humil esclava.»

¡Donchs apa, venga comprar bitllets de la rifa de Nadal, y á veure si treyéu la grossa!

«Madrid nos enviará 100 mil homes, 200 mil homes. ¡Que vingan!»

Ja veurán com ni per un esmorsá'n t'è prou.

«Jo estich segur y tranquil, com déu estarho un espanyol, com déu estarho un soldat, imitéume.»

Imitéulo, carlins, imitéulo: en lloch de fer cara al enemich venga festejar y fora. Quan las balas xiulin, d'esquena tots y camas ajudéume.

Lo saló de Cent lo dia del dinar de la pau estava adornat de palmeras.

«Son lo símbol de la pau» deyan los periódichs l'endemá.

—No, exclamarém nosaltres: son lo símbol del martiri: lo ceptre dels mártirs.

¿Y'l capellá de Flix? ¿Qué s'ha fet lo capellá de Flix?

Observan com no se'n parla?

Ni s'ha presentat á indult, ni ha sigut fet presoner, ni l'han mort, ni l'han ferit, ni res.

Qualsevol diria que s'ha fos com una bombolla de sabó.

Al qui donga noticas del seu paradero, la CAMPANA l'hi regalará..... una polsada de rapé.

¿Que s'han fet totas aquellas estrellas que duyan los carlins cusidas á la mànega?

¿Volén saberho?

Han posat qua, porque estrella de carli de qua sempre'n porta, y com los cometas, han anat á enfonzarse en l'oscuritat de...

No vulgan saberho, que avuy no hi ha prou llum per posar en clar certas qüestions astronómicas.

¿Ahont comensan los delictes comuns?

¿Ahont acaban los delictes polítichs?

Desitjariam que tots los jutjes discernissen la qüestió involucrada en aquestas senzillissimas preguntas.

¿De quin modo?

Obrint causas ab metiu de tots los crims que s'han comés á la sombra de la guerra.

La clemencia es una virtud, si, es veritat; pero també es una virtud la justicia

Are sembla que'n Lizárraga s'encargará de dirigir las operaciones del Nort.

Vaja, confessin que'l Terso al confiarli 'l mando, obra estrictament impulsat per las sèvas creencias cristianas.

Y no perque en Lizárraga siga, tal com diuhen, un ben cristiá, sino perque es verdaerament providencial que un home que quatre mesos endarrera feya foch al exèrcit desde 'ls muradals de la Seo, havent caygut presoner d'aquesta feta, torni á estar ja en disposició de manar l'exèrcit carlista del Nort.

Davant d'aquest fet, no hi cal mes que ajonollarse y exclamar picatnos lo pit:—Senyor mèu: no'u entench!

Molt se parla de la pau.

¡Ben vinguda sigal!

Lo que no podém admetre, es que parlant-se de la guerra, á mitjas escusas se diga qu'era una guerra de germans.

No: encare que fills de un mateix pais, es impossible que nosaltres siguém germans dels carlins.

Si Abel pogués ressucitar, de segur que no diria que Cain fos lo seu germa.

CAMPANADAS DE AVÍS.

¿Saben que hi ha un verdader moviment literari? ¿Saben que avuy qui no s'instruïx es perque no vol? Si, senyors, si: llibres bons y barats, ¡vels'hi aquí lo que's necessitava!

Si passen per la botiga de'n Lopez, hi trobaran aquell almanach de la *Ilustracion*, de que no podém deixar de parlarlos, perque per 5 rals es impossible adquirir un calendari millor pera'l próxim any. Grabats, text, impressió tot en ell es escullit y digne de guardarse.

Hi trobaran *La Cuarterona*, nova novela de Mayne Reid, plena també de grabats que contribueixen á amenisar la lectura, palpitant de interès. Forma part de la biblioteca ilustrada de Gaspar y Roig.

La segona série dels quentos divertits d'aquell dimontri de Boccacio, pèl qual han passat inútilment los sigles. Sempre serà original y sempre farà riure. Preu, 4 rals.

Una nova obra del incomparable Victor Hugo *Hombres célebres*. Retrats de «Mirabeau, Walter-Scott» y altres notabilitats, pintadas de mà de mestre. Val una pesseta no més.

El libro de los oradores, por Timon, que s'escruïxiran quan sápigam que son dos tomos en quart de mes de 300 pàginas cada un, y que tots dos no costan mes que 12 rals. Adverteixin que no hi ha ningú aficionat á llegir discursos polítics, que no necessiti recrearse avants ab aquest llibre.

Amores y Amorios, del escriptor justament imitat del públich de Madrid, D. Pedro Antonio de Alarcon.

Y finalment los dos tomos de la BIBLIOTECA DE AMBOS MUNDOS: *Cuentos fantásticos de Hoffmann y una hija de Eva* destinats per lo infim de son préu—2 rals cada un—á popularisar la bona y amena lectura entre totas las classes.

De la acreditada Revista catalana *La Renaisaensa* copiém la següent composició que sembla feta expresa pera celebrar l'assumpto á que 's consagra l'actual número de LA CAMPANA DE GRACIA:

LA PAU.

(BALADA.)

Ab plor que romp las entranyas
Espantada y tremelosa,
Travessa la pau hermosa
Sens alé plans y montanyas;
Per totas parts ahont se queixa
Li responen crits de guerra,
Y fins sembla que la terra
Baix sos pèus ab ràbia bleixa,
Mentres sa túnica esqueixa
Lo vent que cridantli vá:

Fuig, fuig, desterrada,
Que aquí enmatzinada
La existencia está.

Buscant socors á la porta
Ha trucat de una masía
Que en la trista sort que expia
Plora una esperança morta.

Endolats avis y nins,
Alli la fam sa unglia clava,
Que l'amo que treballava
Ferit caygué sota uns pins,
Y aixordan los fers mastins,
Ab lo que'l cor glassant vá:
Fuig, fuig, desterrada,
Que aquí enmatzinada
La existencia está.

Avall, joguina dels vents;
Plora l'espiga ajeguda
Que sens pietat fou retuda
Al trepitj dels combatents.
La destrucció apar que 's gosa
De la afrau ensenyorintse;
Tot es sech, y estemordintse
Grida á la pau neguitosa
Lo canyar, ab véu plorosa
Que ressona fins al plá:
Fuig, fuig, desterrada,
Que aquí enmatzinada
Lo existencia está.

Entra á la ciutat, y troba
Que ls' venjatus instints creixen;
Fins los germans se aborreixen
Y en cada cor l'odi hi cova.
La mare al seu fill anyora
Que la guerra cruel li ha prés
No sabent si l' veurá mes,
Y odi també la devora;
Y la campana que plora
Ab só imponent clamant vá:
Fuig, fuig, desterrada,
Que aquí enmatzinada
La existencia está.

Fuig la pau, y per dissort
Cau al lloch de la batalla;
Lo brunzir de la metralla
Constantment sembra la mort.
Alli, lluyta fraticida
De la patria 'l cor destrossa,
Lo qui cau, ni aprop la fossa
De la venjansa se oblida,
Y aclucantli los ulls, crida
Desesperat son germa:
Fuig, fuig, desterrada,
Que aquí enmatzinada
La existencia está.

Ay! la pau busca conhort
Al fons del bosc solitari,
Y la espanta lo desvari
Dels que allí ocultan sa sort.
Enrogullats crits de guerra
Lo fujitiu encar llansa,
Mentre 'l plora ab anyoransa
Sa mare des lluyta terra;
Y l' oliva, a dalt la serra,
Diu ab los xisclets que fa:
Fuig, fuig, desterrada,
Que aquí enmatzinada
La existencia está.

Esglayada ab tants horrors
Del cel la pau gracia implora;
«¿Quan arribará, diu, l'hora
«De que units viscan los cors?»
«¿Quant sera per tots admesa
«De mon regnat la ventura
«Que á tots la abundó assegurá
«Y ofereix vera grandesa?»
Y un angel á la pau besa
Y aixis canta ab dols cantar:
Vina, desterrada,
Que ja altra vegada
Tornas á regnar.

JUAN B. FERRER.

REPICHS

COSAS QU' ESPANYA

PODRIA ENVIAR A L' EXPOSICIÓN DE FILADELFIA.

Com qu'Espanya no 's distingeix solzament per l' agricultura y l' industria, proposém que s'envihi á Filadelfia alguna cosa que millor que'ls nostres blats y'ls nostres vins, los nostres panyos y las nostras telas, espressi que 'l pais en que vivim es una nació privilegiada que no se sembla á cap mes del mon.

En primer lloch podém enviarhi una grossa

d'aquells célebres escapularis que tenen la virtut de desviar las balas. ¡Ja veurán com los Estats Units qu' es una nació práctica per excelencia se'ls apropia y 'ls aplica á la marina de guerra, en substitució del blindatje! ¡Quina economia mes gran, y sobre tot quina seguretat! ¡Un barco blindat d'escapularis!

Podém enviarhi una silueta de'n Segasta ab tupé y tot, per demostrar qu' en Espanya 'ls homes polítics acaban en punta.

S'hi pot enviar també un procediment per fer riure á la gent afectada de melancolia, consistent en una colecció de proclamas del Terso.

Baix lo punt de vista zoológich pot enviarhi una prova evident de que l' home no descendeix del mico, sino que descendeix del tigre. Bastará embalar un carl dels que anavan ab la patuleya de 'n Savalls.

Com objecte de culto religiós, pot enviarhi una de las xeringas que 'ls defensors de la religió empleavan en Catalunya per calar foch á las iglesias fortificadas pèls defensors de la llibertat.

Podém enviarhi un exemplar del Brusi, paper del millor per embolicarhi cansalada, y fer que's torni rancia als quatre dias.

S'hi pot enviar com á prova de que hi ha reptils que no menjan, una lámina de paper del Estat, del que s'arrossega per terra.

Com á modas, un uniforme de mosso de la esquadra. Aquell barret de copa ribetejat de blanch y las espardeñas ab beta blava, de segur qu'entusiasmarán als yankees.

Com á prova de la unitat de pesos, l' enorme pés del pressupost que descansa sobre las macadas espatillas del contribuyent; y com á prova de la unitat de midas, la mida de la quinta, de la qual se n'escapan los baixos d'estatura, pero no los que de bossa están al baix.

Un exemplar de las Ordenansas municipals de Barcelona, com á prova de la llibertat inmensa de que gosém en materia de construccions, fent, tothom que tinga quartos per pagar una multa de alguns xavos, lo que li passi per la barretina.

Unas banyas de toro, per espressar que aixis com hi ha homes que agafan lo rabe per las fullas, hi ha espanyols que prefereixen unas bonas banyas á un bon bifteck.

Un caixal, per demostrar que en lo nostre pais hasta un caixal pot ser bisbe.

Una colecció fotogràfica de tipos dels que van anar al jubileo, per fer veure la virilitat de la nostra rassa.

Una invenció mes rápida que'l telégrafo, consistent en un polítich d'aquells que ab un tancar y obrir d'ulls passen de una situació al altra, per mes que hi haja abismes entre mitj, mes amples que la boca de un cessant.

Un exemplar de la Constitució del any 1845, ó stga medi de treure's los espanyols trenta anys de sobre, sense valerse del art de brui-xeria.

Una branca del arbre de Güernica, pera probar que hi ha arbres que fan balas rasas per comte de fruits.

Y altres objectes que anirém colleccionant que demostran que 'l nostre país per cosas estranyas es lo primer del mon.

La comissió moderada que ha anat á Madrid ¿no se la figuran vostés?

Presidida per l'actual rector de l'Universitat Sr. Reynals y Rabassa, es fama que al demanar que's destituhís al actual governador pera posarn'hi un altre de moderat, que fés als barcelonins l'efecte desastrós dels articles que aquell senyor publicava en lo Brusi, lo ministre vá contestarli:

—Ca: Rabassa.

—¿Que l'hi ha dit, preguntá un de la comissió que sordeja de una orella?

—Home, l'hi ha dit carabassa.

—Ja era hora á fé de que qui tantas n'ha donat als estudiants, se'n porti alguna.

—«Gloria á Dios y paz en las alluras.»

Aquest es lo crit que ressonava, quan nasqué Jesus en lo portal de Bethém.

«¡Paz en las alturas!»

«No pot traduir-se aixó per pau en la alta montanya?»

Escena de un bateig l'endemà del somatent.
Lo padri, qu'es dels d'are:—Jo l'hi poso Alfonso.

La padrina, qu'es de las que van al Jubileo:—Donchs jo l'hi poso Carlos.

Lo capellá, qu'es un bon home:—Vaja, donchs, jo l'hi poso Pau.

—No se'n anirà aixís com aixís D. Carlos, deya un ojalatere molt propens a veure l'ausals de color de rosa.

—Com s'entén? l'hi preguntava un conegut ¿Que vols dir aixís com aixís?

—Que no se'n anirà sense que l'hi dongan quartos.

—¡Oh, sí! Y'ls hi darán! ¡Vaya sí'ls hi darán!..

—Gracias á Dèu que'u regoneixes...

—Si, noy, sí: al manicomi de Sant Boy l'hi darán tots los quartos que l'hi fassan falta.

Un home positivista:

—Ja tenim la pau tant desitjada.

Un poeta romàntich, recitant á Espronceda:

—«Solo en la paz de los sepulcros creo.»

—Jo soch molt pacífich, deya un senyor de panxa rodona com las galdas de un recer: á mi que no'm vingan á contar res de carlins, ni de cristinos, ni de guerras ni de paus, perque ja l'hi he dit Batista, jo soch molt pacífich.

—Jo soch com vosté, soch tant pacífich y tant amant al mateix temps de propagar las mèvas pacíficas ideas, que per acabar de una vegada, á tots los carlins ¿ahent diria que'ls faria anar?

—¡Que se jo!

—Al Océano Pacific: allá, cap á las Marianas.

Enfermetats reynants del mes de Octubre:

Han desaparecut las febres *carcals*; pero s'han aumentat las convulsions de caràcter moderat agut, conegudas per *radiolitis*.

Erupcions de tumors *sagastins* á l'altura de las regions estomacals.

Célichs molt passatjers entre'ls carlins qu'estavan presos.

Continua la dispepsia en la llengua dels periodistas.

A la *Bolsa* van moure l'altre dia un gran escàndol contra un parell de carlins presentats que tractavan de sentar plassa de *corredors*.

Es una viva llástima que per qüestions de partit se destruïxin d'aquest modo las disposicions naturals d'aquests subjectes.

¡Mirin que ja quan las columnas los hi anavan al darrera, eran mes *corredors* que las llebras.

FABULETA DE CIRCUNSTANCIAS.

«Tinch lo camp plé d'agrám, deya un pajés. No sé: no hi puch fer mes:

Cad'any lo sego al menos tres vegadas y cad'any tréu brotadas y brotadas y la cullita's converteix en res.

¿Qué farías Manel per acabar de un cop? En nom del cel parla clar y ho faré... digas!»

«Caram Jordi, las malas herbas com l'agrám s'han d'arrancar d'arrel!»

P. K.

En varios punts de Catalunya s'han trobat canens, projectils y altres efectes de guerra religiosament enterrats.

Enterrar els morts es una obra de misericordia.

Pero en quan á ressuscitarlos, francament,

val mes que'u fém nosaltres, que no que dintre uns quans anys ho fessin ells mateixos.

Vels'hi aquí una oportunitat que publica *El Solfeo* de Madrid:

«Quatre iglesias durant lo mes de Octubre, han sigut robadas en Galicia, emportatse'n los lladres tots los sagrats objectes de algun valor que á la má'ls vingueren.

«Per supuesto que no van emportarse'n cap presbítero!»

—¿Qué tal D. Bernardí? Ja s' prepara per la *lutxa* electoral?

—Fugi, home, fugi: ne'm parli d'aquestas cosas. ¿Com vol que aném bé aquí á Espanya? Encare no s'acaba de fer la pau que ja torna á parlar-se de *lutxa* altre vegada.

Un dels del indult que vá á empadronarse:

L'empleat:—¿Quin ofici tó vosté?

—Qui jo? Fadrí carlista.

—Com s'entén fadrí carlista?

—Si senyor, sí, aquí tó'ls papers: veji si no hi fet tres anys y mitj d'aprenentatje.

L'Inglaterra compra las accions del Canal de Suez al virey d'Egipto.

—¿Quin dupte tó, deya un bolsista, que l'Inglaterra, l'hi compra las accions? Y tant las hi compra las accions que d'aquesta feta'l virey no podrá bellugarse sense'l consentiment de l'inglés!

CANTARELLAS.

Ja la pau a Catalunya á la fi havém alcansat, vaja, donchs, nineta hermosa fém las paus y s'ha acabat.

Nena no t'enfills massa, pensa ab los carlins si acás que ahir portavan *estrellas* y avuy viuhén *estrellats!*

Ja no estich per mes candongas mal de cor y mal de cap, bestiesas ni posturas: ab aixó, déixam en pau.

Al demati grans barallas, y al vespre mimos en gran, imatge de Catalunya tras del somatent, la pau.

Los tigres de Catalunya s'han tornat gossos de falda, ¡mireulos, mireu que motxos ab la qua entre las camas!

EPICRAMAS

En Lluís cremá á Tortellá Igualada y lo Vendrell, y al veure en perill la pell vá presentarse, está clá.

Com qu'era avants sagristá torná aná á casa'l rectó á buscar ocupació, y avuy que pau se proclama encenent ciris, exclama: «Per encendre cap com jo.»

Lo cabecilla Matraca qu'es un gandul y un pillot, deya ahí á una noya maca: —Defensant á Carlos set, som que s'acostava'l fret vaig forrar-me la butxaca.

J. R.

Los carlistas y 'ls cunills tenen mes de una semblansa: corren de aquí fins á Fransa al senti olor de perills.

Y ab lo que semblan germans sobre tot en temps de guerra, es que n'hi há en la nostra terra de bosch y de casulans.

P.

La Rosa qu'es dispesera é majordona, ab quimera mentres al rectó regala, parla d'aquesta manera: —«Quan me creya generala, té, segueixe sent ranxera.»

R.

ANAGRAMA.

—Prima noya, corra cuyta que are aixó ja s'ha acabat: ¡Mala dos! Si feya llástima ans la tres veure'ns sagnant! Té tres tots sols ab tres lletras: vés si'u pots endavinar.

MANXIULA.

PREGUNTAS DE CIRCUNSTANCIAS.

1.ª Si Espanya fos una senyora qu'estigués per mereixe ¿quin nom se diria'l marit que triaria avuy per avuy?

QUE HI FAS.

2.ª ¿Quina es aquella cosa que ab lo mer fet de donarse á n'als carlins, los hi quita la major part de si mateixa?

X. Y. Z.

FUGA DOBLE.

L. c.r.r.l. l. t.l.gr.f.
.a.a.a. .ey .e. .a.a.
.l.l. .sp.n. .s.nc.r.
.a.a. .a.a. á .a .au

MIQUETAS.

PROBLEMA ARITMETICH.

Suposat que'l plom se paga á duro l'arroba y que la vida de un home, segons la lley de quintas val 10 mil rals: suposat (encare qu'es molt suposar) que un carli valga tant com un home, per comprarli la vida en plom ¿quina cantitat se'n necessita?

B. M. P.

TORTURA CEREBRAL.

¿Quinas son las lletras del abecedari que han costiat mes sanch?

MOLA DE MOLI.

XARADA

Ma primera repetida si es que s'estima la vida procurará pel primera, com jo'u faig ab molta mida per viure en *prima-darrera*. Mon tot es cosa ansiada per la nació desgraciada que la vil guerra abomina. ¿Encare no l'has trobada? ¡Dos-primá! ¡Lector, barrina!

P. Pi.

ENDAVINALLA.

Só un mascle y só una famella y no soch hermafrodita, quan casi la missa es dita m'agafan per una orella y'l devot y la devota me besan ab efusió, rebent una part de jo.... Busquin. Ja l'hi dita tota.

J. MIRACLE.

(Las soluciones en lo próximo número.)

IMP. V. Y F. GASPAR, ATAULFO, 14.
Lopez, editor. — Rambla del Mitj, 20.